

Kyrkliv i
ALVESTA FÖRSAMLING

nummer 2 2021

TEMA: RÖSTER

A million voices

Svenska kyrkan
ALVESTA FÖRSAMLING

Vems röst får höras?

På Jesu tid var mannen normen i samhället. Det var mannen som styrde och hade makten. Kvinnor, barn och slavar skulle hålla sig i hemmet.

Det är därför det är så revolutionerande, så stort, när Jesus på påskdagen visar sig uppstånden allra först för en kvinna, för Maria. Och ännu större blir det när Jesus ger uppdraget åt Maria, att gå till lärjungarna och berätta för dem att han är uppstånden.

Så trots att samhället och samhällets norm på den tiden sa något annat, så visar Jesus att kvinnan och kvinnans röst är precis lika viktig som mannens.

Därefter har vi kvinnliga präster – i rakt nedstigande led från Maria – fortsatt att berätta om att Jesus besekrat döden! Vi fortsätter att visa att ljuset alltid är starkare än mörkret och att det trots allt, alltid finns ett hopp. Det är vårt, och allas gemensamma uppdrag!

Eftersom Gud har skapat alla människor till sin avbild har vi kristna ett alldeles särskilt ansvar för att **allas röster ska få höras**. Vi gör ingen skillnad på människor.

Allra störst ansvar har vi för de som inte kan föra sin egen talan. För de som inte ens kan göra sin egen röst hörd.

I detta nummer av Kyrkliv låter vi olika röster få komma till tals. Om än inte "a million voices", som Tusse sjöng om i Melodifestivalen, så åtminstone några röster från olika horisonter.

Läs och lyssna in, men våga också göra din egen röst hörd!

Elisabet Cárcamo Storm,
kyrkoherde Alvesta församling

elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

TEMAT: RÖSTER – A MILLION VOICES

Som säkert många vet är det snart dags för Eurovisions-schlagerfestivalen och i år är det Tusse som representerar Sverige med sitt bidrag "A million voices". Texten handlar om att alla ska få höras, vilket vi, inom Svenska kyrkan och Alvesta församling, tycker är en självklarhet. Därför fick "Röster" bli detta nummers tema. Här får du läsa om flera olika röster som kommer till tals.

*Trevlig läsning
önskar Ulla Sigfridsson,
redaktör Kyrkliv*

Foto: Ulla Lundegård

Församlingstidningen Kyrkliv i Alvesta församling utkommer med 5 nummer per år. Den finns också att hämta i våra kyrkor och församlingshem. Vid utebliven tidning eller önskan om fler exemplar, kontakta:

Expeditionen: månd-torsdag kl 10-12, 13-15, fredag kl 10-12 **Telefon:** 0472-177 70

Kanslist: Cilla Björknert **E-post:** alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

Tipsa oss: ulla.sigfridsson@svenskakyrkan.se

Gilla oss på Facebook och Instagram
www.facebook.com/forsamlingalvesta
www.instagram.com/alvestaforsamling

Du hittar oss även på hemsidan
www.svenskakyrkan.se/alvesta och
bloggen alvestapastorat.wordpress.com

Det är aldrig för sent att döpas!

Dop kan ibland skjutas upp av olika skäl, och då kanske ni tänker att sen är det "för sent". Så är det inte. Ni är alltid välkomna att döpa ert barn i vår församling. Om dopklänningen blivit för liten så fungerar det lika bra med vanliga kläder. Det gör inget om barnet själv kan klättra upp och stå vid dopfunten, det kan bli en spännande upplevelse för henne eller honom. Även som vuxen är du välkommen att döpas

Självklart går det bra att boka tid för dop även nu, så länge restriktionerna för pandemin följs. Boka via pastorexpeditionen, se kontaktinformation sidan 18. Vill ni däremot avvakta ett tag, så är ni alltid väntade och välkomna när ni känner er redo!

Sommarkyrka i Härlöv

Som vanligt är Härlövs kyrka öppen hela sommaren för besök. Välkommen vardagar kl 10-18 mellan den 1 juni – 31 augusti. I parken nedanför kyrkan, precis vid sjön Furen, kan man sitta med eller utan picknickkorg, och bara njuta en stund.

Semestertips!

Strax innan Mölle, vid skogskanten, ligger Mölle kapell fr 1935. Värt att stanna upp och titta in. Väl inne i Mölle försätter resan till fots mot Ransvik café och Sveriges äldsta badplats, cirka en timmes vandring genom snirkliga stigen längs havet.

Ina Claesson

Läs mer om Ina på s 10.

Gå med Gud

Promenaderna i Hagaparken fortsätter varje torsdag under hela sommaren. Samling klockan 11 vid Hagagården. Promenaden tar ca en timme. Du får gärna ta med hunden också.

Tipsrunda på söndagar

Våra populära Tipspromenader, med tema från söndagens text, fortsätter tillsvidare, så länge det inte firas gudstjänster.

Start från Alvesta församlingshem mellan kl 13-15. Det kostar 20 kr för vuxna, gratis för barn, och hela intäkten går oavkortat till Kvinnojouren Blenda. Alvesta kyrka är öppen under samma tid för enskild andakt.

Sommar på kyrkogården

Passa på att besöka någon av våra vackra kyrkogårdar i sommar. Sitt ner en stund och njut av grönskan och av blommorna. Sommarblommorna planteras ut omkring vecka 25. På Skogskyrkogården finns också vår vackra minneslund. Har du något du vill veta, så kan du fråga personalen som arbetar på kyrkogården. De finns där för dig!

Från vänster: Göran, Mia, Tommy, Christina, Pasi, Marcus, Johan och Mikael.

Välkommen, Jessica!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Präst, åttabarnsmamma och hästägare. Full av energi och med ett glatt humör möter Jessica Fritzson, Alvestas nya komminister, livet. Dock somnar hon oftast framför tv:n.

Jessica valde att byta bana efter många år som journalist. Arbetet på TV4 som programledare var både roligt och spännande men något skavde.

– Jag har alltid haft min gudstro. Första gången jag kände den, var när jag var fyra och min lillasyster dog i plötslig spädbarnsdöd. Alla var så ledsna, och jag förstod väl inte allt riktigt eftersom jag var så liten. Morfar och jag gick i kyrkan och jag minns att jag kände mig omsluten mitt i allt kaos. Att någon bar mig och min familj genom sorgen. När jag senare skulle konfirmeras vägrade jag. Jag var jag arg på Gud eftersom han tagit min syster ifrån mig så min konfirmation blev av först när jag fyllt 37 år, säger Jessica och ler.

Journalist

Som barn drömde Jessica om att bli journalist.

– Jag tyckte det verkade spännande att stå på den lilla människans sida. Min farbror och hans fru var journalister och jag såg upp till dem och när jag fick chansen att praktisera på Vetlandaposten tog jag den. Sökte till journalistutbildningen på Ädelfors folkhögskola och kom in. Samtidigt som jag pluggade så arbetade jag på Smålandsposten i Åseda. Så snart jag var färdig journalist hörde TV4 av sig och erbjöd mig jobb. Under många år var jag nyhetschef och programledare där. Dagen började redan klockan 4 på morgonen och slutade kl 12, och det passade mig som hade småbarn hemma bra.

De åtta barnen har fötts under tiden som Jessica har jobbat och pluggat och alltid varit välkomna.

Gud kallade i badkaret

Jessica har alltid haft kontakt med kyrkan på något sätt bland annat genom att hjälpa till i söndagsskolan i sin hemförsamling.

– En dag när jag nyligen fått mina tvillingar låg jag i

badkaret, med en på varje arm. Då hörde jag en röst som väldigt tydligt sa: – Jessica, du ska bli präst! Min första tanke var – Nej det vill jag inte! Jag kan hjälpa till på olika sätt i kyrkan men inte bli präst. Trots det låg tanken kvar i mitt medvetande och till sist bestämde jag mig för att säga upp mig på TV4 och istället börja läsa religion på Linnéuniversitetet, för att se vad det skulle innebära för mig. Jag kom fram till att jag ville ansöka som prästkandidat och tänkte att nu är det klart, men så snabbt gick det inte säger Jessica och skrattar.

Efter psykologutredning, praktik och samtal med biskopen, som alla prästkandidater måste genomgå, så började Jessica läsa till präst och för sex år sedan blev hon prästvigd. De första åren arbetade hon i Östra Torsås församling och därefter i Tingsryds pastorat som består av sju församlingar.

Farhågor om arbetet

– Under tiden jag läste till präst så var min farhåga att vi som präster skulle bli tvungna att administrera bort Gud, eftersom vi är så få. Det är mycket pappersarbete som ska göras. Vi jobbar dock på uppdrag av Gud och det innebär att vi ska få människor att känna sig sedda. Gudstjänst firar vi tillsammans och allt måste inte vara så perfekt hela tiden. Det gäller att inte tappa fotfästet i tron.

Rik fritid

Jessica gillar att röra på sig och familjen vandrar ofta i fjällen, gärna i Idre där de har en liten stuga tillsammans med släkten. Hästarna, som hon har tillsammans med tre av sina barn, kräver också sin tid men i stallen laddar hon sina batterier.

– Om jag exempelvis haft en tuff och sorglig begravning och känner mig ledsen, för det händer att det griper tag i en även om man är van, så är bästa sättet att ta ett snack med Gud medan jag mockar hos hästarna. Jag pratar med Gud varje dag och ber ofta i vardagen, oavsett om jag står och lagar mat eller om något hänt så jag behöver stöd. Känslan av att vara omsluten av Gud har följt mig ända sedan min syster dog. ■

NY PRÄST I ALVESTA FÖRSAMLING

JESSICA OM JESSICA:

Födelseort: Eksjö, men vi flyttade runt en del under min uppväxt så min dialekt är lite blandad.

Ålder: Har precis fyllt 50 år.

Familj: Maken Håkan som arbetar som musiklärare och åtta barn i åldern 8 – 30 år samt ett barnbarn och ett till på väg. Två hästar. Tre katter.

Bor: I Växjö.

Bok: Den senaste bok jag läst är Röde orm av Frans G Bengtsson. Det är världens bästa skröna! Den har jag läst och lyssnat på flera gånger.

Film: Min favoritfilm är "Änglagård" och på TV gillar jag att kolla på "Hermans historia". Tycker också om allt som Jane Austen skrivit.

Mat: Favoritmaten är sushi och lufsa!

Resmål: Hardangervidda och Idrefjäll. Tycker också mycket om Irland men har inte rest så mycket som jag hade önskat.

Intresse: Hästar och att umgås med familjen

När blir jag arg: Jag blir tvärarg på orättvisor och när folk med makt försöker förminska andra. Kan också bli arg när barnen inte gör sina sysslor

När blir jag glad: Det blir jag av jättemycket. Kan bli nostalgiskt glad när barnen kommer hem från skolan när jag tänker på att jag faktiskt är deras mamma. Jag är glad att mina ben funkar, vilket jag verkligen fick testa motsatsen till när jag bröt benet och fick åka rullstol en tid.

Tre saker som beskriver mig: Glatt humör, gillar fysisk aktivitet och tycker om att diskutera.

JESSICA OM KYRKAN:

Vilken är kyrkans viktigaste uppgift? Det är att förmedla att du är älskad och sedd, var inte rädd, du är inte ensam. Vi är skapade att älska varandra.

Hur ser kyrkan ut om 20 år? Då hoppas jag att kyrkan är full med människor som möts och pratar med varandra, och där barnen är med och får vara precis som de är. Att kyrkan är en kraft i livet!

Vad betyder "Se människan" för dig? Att mötas! Jesus ser oss precis som vi är. Vi behöver se bortom varje människa – bortom den där "flaskan på bänken" eller den fina bilen. Vi är alla skapade till Guds avbild.

Det bästa med Gud? Gud är kärlek!

Välkommen Erik!

Om du möter Alvestas nye präst Erik Horner i en butik eller på gatan i Alvesta, gå då fram och prata med honom! Han vill nämligen väldigt gärna lära känna sin församling och vara tillgänglig. Han har inget emot att vara igenkänd.

– Det är en ynnest att få finnas för människor i både sorg och glädje.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Erik, nummer fem i en syskonskara på åtta, tillbringade sina åtta första år i gamla skolan i Skåne-Tranås där föräldrarna drev bageri. Han tycker fortfarande om att baka bröd! Familjen flyttade sedan till Osby och där tillbringade Erik sin uppväxt.

– Vi hade högt i tak, hela familjen samlades alltid till middag på kvällen och då diskuterades allt mellan himmel och jord. Ville man ha fram något, då gällde det att stå på sig, det är nog det som skapat min envishet, säger Erik och skrattar.

Inte självklart att konfirmeras

Eriks familj var inte troende och själv var han övertygad om att Gud inte fanns. Han döptes inte som barn och ville inte heller konfirmera sig. I gymnasiet gick han med i en gospelkör eftersom han gillade att sjunga, och därefter sökte han sig till gospellinjen på Glimåkra folkhögskola efter tips från en av sina systrar som nyligen blivit frälst.

– Där startade nog processen för mig på min väg att bli präst. Efter en livskris, när jag var långt nere, fick jag en stark känsla av att Gud var där med mig. Jag minns att jag sa till mina kompisar ”kan vi inte gå i gudstjänst i morgon”, och det gjorde vi. Det var skönt att vara där, jag fick en känsla av närvaro och en törst efter Gud som jag inte upplevt tidigare.

Gud bestämde

– Att jag är präst beror på att Gud ville att jag skulle bli det! Jag fick många kallelser men var inte intresserad. Gud var dock envis och till sist gick jag till min skolpräst och sa ”jag tror att Gud tycker att jag ska bli präst”. – Det tycker jag också, svarade han, men gå hem och fundera några år till och om kallelsen finns kvar så läser du till präst.

Erik började plugga historia på universitetet, sen blev det bibelstudier, jobb på café, det kom barn i familjen och föräldraledighet.

– Till sist insåg jag att jag faktiskt ville bli präst och började läsa teologi.

Vill inspirera

Erik tycker det är viktigt att man får vara precis den man är. Oavsett om det handlar om sexualitet, könstillhörighet eller klädval.

– Det är viktigt att få uttrycka vem man är, på sitt eget sätt. Kan jag inspirera någon att våga vara sig själv så är det fantastiskt.

HBTQ

Frågor kring HBTQ (homosexuella, bisexuella, trans- och queerpersoner) är viktiga för Erik och ligger nära hjärtat.

– Människor i min närmsta krets har fått möta och skadats av den negativa sidan av den konservativa kyrkan. Jag är, som vit cis-man med fru och barn, väldigt privilegierad, så det minsta jag kan göra är att stå upp för den som inte anses passa in i normen.

Ny blick

Erik är ny som komminister och har gjort sin pastorsadjunktstjänst i Norra Billings pastorat utanför Skövde. Han tänker att han ska kunna bidra med en ny blick till Alvesta församling.

– Även om det man gör är bra och man är stolt över det, finns alltid möjligheten att göra ännu bättre. Vi kommer att vara tre präster som kompletterar varandra bra eftersom vi både har många likheter men också olikheter. Ibland sägs det om mig att jag ”är en sten i skon” eftersom jag ifrågasätter och tycker till om saker, men jag måste inte alltid ha rätt, säger Erik med ett leende.

Det går inte att ta miste på att han ser fram emot att arbeta med alla nya kollegor och att få lära känna församlingsborna. ■

NY PRÄST I ALVESTA FÖRSAMLING

ERIK OM ERIK:

Födelseort: Skåne-Tranås, men flyttade till Osby när jag var åtta år, så det är där jag har växt upp.

Ålder: 33 år.

Familj: Fru och två barn, 8 och 10 år.

Bor: För tillfället i Tibro men kommer att flytta in i prästgården i Alvesta i juni.

Bok: Fantasy-böcker. Bäst är serien "Sagan om drakens återkomst".

Film: Min favoritfilm är "Call me by your name" – en vacker och hjärtskärande film.

Mat: Hembakad surdegspizza.

Resmål: Jerusalem. Har varit där två gånger. Andra gången fastnade jag totalt för staden genom mina möten med alla människor och historiens vingslag i byggnaderna.

Intresse: Att springa. Ställer inte så ofta upp i några lopp, men det är bra att ha som mål när man tränar. Tycker om att baka bröd och att sjunga gospel.

När blir jag arg: Om jag blir arg av frustration ger jag mig ut och springer, så blir jag lugn. Blir jag arg på orättvisor eller om någon försöker lura mig: då säger jag ifrån!

När blir jag glad: Jag blir ofta glad. När jag får möta människor, när jag sjunger, att fira gudstjänst och att fika gör mig glad!

Tre saker som beskriver mig: Rak, envis och driven (passionerad).

ERIK OM KYRKAN:

Vilken är kyrkans viktigaste uppgift?

Att möta människor där de är, både fysiskt och mitt i livet på alla sätt. Och att förmedla kärlek och upprättelse.

Hur ser kyrkan ut om 20 år? Då har vi färre medlemmar men högre grad av engagemang av de som medvetet har valt att vara med.

Vad betyder "Se människan" för dig?

Att mötas i ögonhöjd och att värdera människan framför dogmer (läror). Tyvärr kan teologi ibland bli teori som inte är förankrad i verkligheten.

Det bästa med Gud? Att han älskar till och med mig!

Är du 16 år eller äldre, titta hit!

I år är det nämligen kyrkoval och alla som har fyllt 16 år på valdagen, 19 september, och är medlemmar i Svenska kyrkan får vara med och påverka hur framtiden ska se ut genom att rösta. Röstkort skickas ut till alla berörda en tid innan valet. Du tar med legitimation och ditt röstkort till röstlokalen, oavsett om du väljer att förtidsrösta eller rösta på valdagen. Var och när du kan rösta kommer att stå på ditt röstkort, men det kommer också annonser i tidningar.

Vad kan du rösta på?

Du får rösta i tre nivåer inom Svenska kyrkan: till den lokala församlingen, till stiftet och till högsta beslutande organ som kallas kyrkomötet.

Du väljer vilken nomineringslista du vill rösta på och du får även sätta personkryss om det är någon särskild kandidat du vill lyfta fram.

Kyrkofullmäktige i församlingen bestämmer ramarna för den verksamhet som finns nära dig, exempelvis vad församlingen ska erbjuda för barn, unga och äldre och hur gudstjänst- och musikalivet ska se ut.

Svenska kyrkan är indelad i 13 stift och det regionala **stiftsfullmäktige** är högsta beslutande organ i stiftet. Främsta uppgiften för stiftet är att stödja församlingarna i deras verksamhet, med exempelvis expertis inom olika områden.

Nationellt finns **kyrkomötet** där 251 ledamöter som representerar hela Sverige, beslutar om övergripande frågor som exempelvis hur kyrkan ska arbeta med klimatfrågan till vilka psalmer som ska finnas med i psalmboken. Kyrkostyrelsen är den nationella nivåns verkställande organ och där ingår bland annat ärkebiskopen. Kyrkostyrelsen företräder trossamfundet och har därmed rollen att vara kyrkans samlade röst i samhället. Det åligger kyrkostyrelsen att bereda och verkställa kyrkomötets beslut.

5,8 miljoner medlemmar!

Svenska kyrkan är demokratiskt uppbyggd och det är du som röstar som avgör hur kyrkan ska drivas och utvecklas. Svenska kyrkan är Sveriges största trossamfund med 5,8 miljoner medlemmar.

Vill du också bli medlem? Kontakta pastorsexpeditionen tel 0472-177 70 så hjälper de dig med en blankett eller skriv ut den själv via vår hemsida www.svenskakyrkan.se/alvesta. När du fyllt i och undertecknat den, så skickar du blanketten med post (inte epost) eller så kan du lämna in den på expeditionen.

Mer om kyrkovalet hittar du på svenskakyrkan.se/kyrkoval eller via telefon 018-16 65 00.

Kyrkoval
19 SEP 2021

En röst om konfirmandtiden

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Annie Petersson, från Alvesta, går i åttonde klass på Hagaskolan och ska konfirmeras i slutet av sommaren. Hon tillhör vårgruppen där Elisabet Cárcamo Storm, Malin Hjertquist och Christina Elmersson är ledare.

– Jag anmälde mig till konfirmandgruppen för att jag verkligen vill konfirmeras. Jag hade hört så mycket bra om det. Vi har roligt tillsammans, både konfirmander och ledare. I höstas var vi på läger och då fick vi jobba i mindre grupper och göra samarbetsövningar. Det var ett bra sätt att lära känna varandra och få nya vänner.

Annorlunda undervisning

På grund av pandemin så har konfirmandundervisningen sett lite annorlunda ut mot tidigare år. Det har mest blivit digitala möten. Annie tycker det har fungerat fint trots allt.

– Det har gått bra, även om det är roligare att träffas på riktigt. Vi har fått uppgifter i förväg, exempelvis skulle vi kolla på en film. Den diskuterade vi sedan på ett Teams-möte, i mindre grupper med fyra – fem personer i varje grupp. På så vis fick alla komma till tals.

Trygghet i gruppen

– Det känns tryggt i vår grupp och vi har bra gemenskap. Vi sitter inte och läser Bibeln utan istället får vi gestalta det som står där i form av drama, vandringar och samarbetsövningar. Det är bra för då får man ifrågasätta sig själv och fundera på vem man är och vem man vill vara. Vi hade en träff i höstas då en man från begravningsbyrån var på plats och berättade om begravingar och sådant som rör döden. Det fick mig att börja tänka på hur jag själv vill ha det en gång. Döden är ju inget vi ungdomar vanligen går och funderar på.

Musik betyder mycket

– Jag tycker om att sjunga och spela. Har varit med i både Himlakören och Musik o Drama tidigare och tycker det är roligt att få sjunga i kyrkan. Nu önskar jag att restriktionerna lättar så våra anhöriga får vara med på vår konfirmation senare i sommar. Vi har redan börjat öva så smått och jag hoppas och tror att det kan bli roligt med många skratt. ■

KONFIRMATION 21/22:

För kommande konfirmandundervisning finns två grupper att välja mellan:

VÅRGRUPPEN:

konfirmation lördag 4 juni 2022

Inskrivning: 19/9 2021

Obligatoriska läger: 24-26/9 2021,

21/1-23/1 2022, 25/5-29/5 2022.

Obligatoriska träffar: En gång i månaden fr o m september-21 t o m maj-22 + 17/5 -22 (Lovdag i Alvesta kommun)

Ledare: Erik Horner, präst tel 17798,

Christina Elmersson, pedagog tel 17778

Gustav Spång, assistent tel 17784 och

Louise Persson, pedagog tel 17777

SOMMARGRUPPEN:

konfirmation lördag 2 juli 2022

Inskrivning: 19/9 2021

Obligatoriska läger: 24-26/9 2021 och 14-16/1 2022

Obligatoriska träffar: En gång i månaden fr o m september-21 t o m april-22 + hela v 25 och 26 2022.

Ledare: Jessica Fritzon, präst tel 17772

Markus Stenkilsson, pedagog tel 17782

och Helena Kronstrand, pedagog tel

17776

Välj mellan vårgruppen eller sommargruppen och anmäl dig senast 11 juni via hemsidan svenskakyrkan. se/alvesta/konfirmation.

Mer information och en broschyr

finns på vår hemsida

www.svenskakyrkan.se/alvesta

Välkommen Ina,
tack och hej då Mats!

Det här är jag, Ina:

Vem är jag? Det är väl en fråga vi alla brottas med. Det finns inga enkla svar då människan är komplex med skiftande egenskaper. Jag ser mig själv som vanlig. En som präglas av glädje och lycka, men också tvivel och uppgivenhet. Jag har intresse för ekonomi och administration och yrkesmässigt är jag noggrann och tänker att siffor kan säga mer än ord. Med hjälp av dessa kan man göra skillnad. Privat - en sökare, efter stillhet och ro genom naturen. Vandrar till olika platser, inte minst besöker kyrkor och kyrkogårdar. Fotar, pratar med främlingar, ställer frågor. Nyfiken och orädd är jag också. En tänkare som uppskattar samtal lika mycket som tystnad. Tystnaden och eftertanke är viktiga och jag tror att det rätta svaret på de frågor vi bär, ofta kommer när vi har stillat oss.

Det är ju ingen slump att jag har sökt en ekonomitjänst i Svenska kyrkan. Det är spännande miljö och meningsfulla arbetsuppgifter. Jag ser fram emot att börja i Alvesta församling den 28 juni.

När man jobbar med ekonomi i kyrkan, handlar det om resurser som kyrkan tillhandahåller för att möta människors behov i olika livssituationer och sammanhang. Om vi ska prata om Svenska kyrkan som organisation i sin helhet, så är det inga småsiffor vi pratar om. Det är 5,8 miljoner medlemmar och tretton stift med olika kyrkor runt om i landet, en viktig aktör i samhället, en självklar mötesplats för många. Att jobba med ekonomi i just kyrkan, är så mycket mer än budget och bokslut, sammanträden och statistikredovisning. Det är inte minst goda samtal, olika verksamheter som samlar unga och gamla under samma tak och gör det möjligt att fylla på och bygga upp vår inre människa. Tillgång till något större som också har en koppling till kultur, tradition och historia.

Jag möter många människor där ute som har missat eller inte känner till kyrkans verksamhet. Det kan vara av högsta betydelse att se och prata med varandra. Vi är olika, och det som är självklart för mig, kan för en annan bli en positiv överraskning och början på en ny gemenskap.

Idag, på väg till Alvesta, möttes jag av blåst, regn och snö. Det är ju slutet av april och det hade varit fint med lite sol och värme. Det är så livet är. Det skiftar. Vi är inte gjorda att vara lyckliga hela tiden. Då skulle världen ha stannat.

Ina Claesson,

Administrativ chef och kyrkokamrer i Alvesta församling

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Dags att gå i pension

Mats Edenvärn har arbetat som kyrkokamrer i Alvesta församling i 12 år, nu går han i pension. I jobbet har även Vislanda församling ingått.

– Det är med tacksamhet och glädje jag ser tillbaka på mina år här. Det har varit helt fantastiskt och jag har de bästa kollegorna. När jag kom hit från mitt tidigare jobb på Ikea kunde jag inget om arbetet i en församling. Jag hade den bäste som lärde upp mig, nämligen den förre kamreren P-G Rosqvist. På den tiden var det mycket som var annorlunda, exempelvis hade vi 25-30 stiftelser att förvalta. Nu är allt mer förenklat, det finns en bra struktur, fastigheterna är bra i ordning och allt har utvecklats fint.

Under Mats år har församlingshemmet byggts om, Hjortsberga kyrka har renoverats både in- och utvändigt och Skogskyrkans stora om- och tillbyggnad ägt rum med stora investeringar.

– Jag måste få framhålla mina fina kollegor som jag har jobbat med under alla år. Samarbeta är viktigt till ömsesidig nytta. Det är bra att få in nya människor i verksamheten och nu ska jag börja fundera på vad jag ska göra som pensionär. Högt upp på listan står att börja träna ordentligt igen, simma och styrketräna. Sen blir det nog en del släktforskning och boulespel, säger Mats med ett nöjt leende. ■

Röst för kvinnan

Kvinnojouren Blenda erbjuder skyddat boende för kvinnor som utsatts för våld i nära relationer och medföljande barn. De har ett starkt barnperspektiv. Med en anställd barnsamordnare som aktivt ser och möter barnens behov värnar de om barnens rättigheter.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Ordförande i Kvinnojouren, sedan 2013, är Helena Fyhr Abrahamsson,

– När mina barn blev vuxna och flyttade hemifrån började jag fundera på vad jag skulle göra på min fritid. Då råkade jag se en annons från Kvinnojouren som sökte volontärer och på den vägen är det, säger Helena.

Utveckling av Kvinnojouren Blenda

I början arbetade hon som volontär och bevakade telefonen för att ta emot samtal från kvinnor som behöver hjälp och besökte dem i det skyddade boendet. 2013 valdes Helena till ordförande och har i och med det fått lite andra uppgifter. Idag har Kvinnojouren Blenda sex heltidsanställda samt en timanställd kommunikatör.

– När jag kom in fanns det endast två projektanställda och verksamheten haltade en del. Då kunde vi bara ta emot tre kvinnor i boendet, nu har vi plats för sju kvinnor och deras barn. Vi har fått in en socionom, en lärare och flera andra kompetenser som stöttar de kvinnor och barn i behov av vår hjälp. Det kommer kvinnor från hela landet till vårt skyddade boende, eftersom de inte har möjlighet att stanna på sin hemort på grund av hot och våld. Även barnen måste få skydd men det är också viktigt att de så snabbt som möjligt får återgå till förskola och skola på ett tryggt sätt.

Alvesta församlings tipspromenad ger bidrag

Kvinnojouren Blenda får bidrag från fem kommuner; Växjö, Alvesta, Tingsryd, Uppvidinge och Lessebo, för att

kunna bedriva sin verksamhet. Man får även bidrag från Socialstyrelsen och ersättning från kvinnornas hemkommuner när det gäller boende. Sist men inte minst får man gåvor. Från Alvesta församling skänks hela intäkten från tipspromenaderna till Kvinnojouren Blenda.

”Machofabriken”

– Tyvärr är det många kvinnor som inte känner till sina rättigheter, när de anmäler sin våldsutövare. Det är inte ovanligt att mannen hotar med att hon inte ska få behålla barnen om hon inte tar tillbaka sin anmälan, något som inte stämmer. Vår personal finns där för att hjälpa till med många praktiska saker, allt från att kolla upp så att kvinnans telefon inte är spårad till att stötta med ansökningar och anmälningar. Volontärerna arbetar bland annat med telefonjour under kvällar och helger, att svara på frågor i vår chatt och att besöka kvinnorna i boendet och se till att de kommer ut och får frisk luft. Vi kommer också att genomföra en utbildning som vi kallar Machofabriken, i skolorna när pandemin är över, berättar Helena.

Stort mörkertal

I de flesta fall så går allt bra och kvinnorna kommer ifrån sin våldsverkare. Men det finns ett stort mörkertal vid misshandel eftersom alla inte vågar göra en anmälan.

Män som är våldsutövare kan bland annat söka hjälp via Familjefrid, en verksamhet som täcker hela Kronobergs län. ■

**Kvinnojouren
Blenda**

Genom att arrangera tipspromenader har Alvesta församling kunna samla in **11519 kr** till Kvinnojouren.

LÄSTIPS: Polisen Simon Häggströms böcker och journalisten Joakim Medins bok ”Thailandsvenskarna”.

FAKTA OM HELENA FYHR ABRAHAMSSON:

Till vardags arbetar Helena som församlingspedagog i Växjö pastorat. Hon är konfirmandsamordnare och stöttar konfirmandledarna på olika sätt i deras arbete. I år är det 340 ungdomar som har valt att gå konfirmandutbildning i pastoratet.

Röster för de svaga

Både Helena Kronstrand och Annika Lavin har som nära anhöriga personlig erfarenhet av hur det är att vara beroende av stöd i form av LSS, Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade. Båda är mycket engagerade i frågan, och vill att det ska bli förbättringar.

– Sedan ett antal år tillbaka har flera politiska beslut tagits som har försämrat villkoren, vilket har gjort att många fått sina assistanstimmar nerdragna eller helt blivit av med dem. Detta har i sin tur lett till att de inte kunnat bo kvar i en egen lägenhet och att många blivit av med sina arbeten. Att som vuxen behöva flytta hem till föräldrarna, på grund av att livsviktiga assistanstimmar dragits in, är inte värdigt. Tyvärr har detta även lett till att många tagit livet av sig, säger Helena med stort allvar.

– När min dotter var barn kunde vi exempelvis ansöka om bidrag för att kunna köpa en bil till familjen, där en rullstol får plats. Nu är det mycket svårare att få hjälp med det och en bilanpassning kan kosta 150 000 kronor, säger Annika.

Funktionshindrade sågs som "lyxlirare"

– Under en tid ansågs funktionshindrade som lyxlirare, som fuskade med sina bidrag. Det har förekommit fusk, vilket har utretts, som främst visade sig bestå i brister när det gällde kontrollen hur assistansbolag- och ersättning ska beviljas. Det var inte de handikappade som fuskade, men konsekvensen blev att stödet drogs ner, vilket drabbade de som verkligen behöver hjälp, säger Annika.

Olika bedömningar beroende på var du bor

Både Helena och Annika berättar om att det görs olika tolkningar av lagen beroende på vilken försäkringskassa man tillhör. Regeringens formuleringar i regleringsbrev till Försäkringskassan har tolkats som att LSS kostar för mycket. Det är upp till handläggarna att bestämma om du ska få assistans eller ej.

– Många vågar inte söka om utökat stöd, som de verkligen behöver, för då är de rädda att de blir av med det stöd de redan har, säger Helena.

Kritik och påverkan

I Alvesta församling har man tillsammans med Alvesta Dagcenter spelat en kabaré för fullsatta hus. En av sketcherna belyste några av de problem, som funktionshindrade möter med Försäkringskassan, vid ansökan om LSS. En temamässa på ämnet har också genomförts och visades i SVT. Både Annika och Helena har skrivit debattartiklar i ämnet, där de för flera år sedan kritiserade Svenska kyrkan för att inte uttala sig i frågan.

Kyrkostyrelsens yttrande

Kyrkostyrelsen för Svenska kyrkan gjorde i oktober 2020 ett yttrande till Socialstyrelsen gällande Betänkandet Översyn av insatser enligt LSS och assistansersättningen (SOU2018:88) enligt följande:

”Svenska kyrkan avstyrker betänkandet i sin helhet, med undantag av förslaget om ett samlat statligt ansvar för assistansersättningen, som Svenska kyrkan stödjer. Svenska kyrkan menar att nya utredningar behöver tillsättas i de separata frågorna i syfte att stärka LSS som väsentlig rättighetslag och därmed återupprätta de ursprungliga intentionerna med lagen.”

Yttrandet finns att läsa i sin helhet på www.svenskakyrkan.se/kyrkostyrelsen under Kyrkostyrelsens yttrande, diariernr 2020-0772. ■

FAKTA LSS: LSS kom till år 1994 och ersatte då den tidigare omsorgslagen, och innebar en utvidgning av denna. Något som är viktigt i lagen är bland annat paragraf 5 som säger: Verksamhet enligt denna lag ska främja jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhällslivet för de personer som anges i paragraf 1. Målet ska vara att den enskilde får möjlighet att leva som andra”. Mer info finns bland annat på www.1177.se

RÖSTER OM LSS

– Jag har, i egenskap av funkismamma, drivit vikten av att Svenska kyrkan engagerar sig i dessa frågor. Å ena sidan är det enskilda församlingsbor som drabbas, å andra sidan sett kan kyrkan på nationell nivå vara en profetisk kraft. Det som har hänt är att Svenska kyrkan börjar tänka funkisteologi, och med en biskop disputerad på ämnet har vi långsamt ökat kunskapsnivån, säger Sofija Pedersen Videke, ledamot i Kyrkomötet, församlingsherde Gustav Adolfs församling och vikarie- rande församlingsherde Filborna församling, Helsingborg

Foto: Magnus Aronsson

– Vi har i dag ca 60 personer som får sitt beslut på daglig verksamhet verkställt i Alvesta kommun. Det sker genom att några är på dagcenter på grund av att de har stora omvårdnadsbehov eller andra behov som behöver tillgodoses. Utöver dagcenter har vi ett tiotal utflyttade arbetsplatser där våra omsorgstagare får arbeta, exempelvis på Hyllteknik, Hall-Miba, Skapa, i affärer, caféer med mera. Detta är alltid en placering utifrån omsorgstagarens kunskap och utvecklingsförmåga samt behov, säger Per Ribacke (S), kommunalråd Alvesta kommun

– Eftersom vi har flera LSS-boenden samt daglig verksamhet inom ett relativt begränsat område i Alvesta har vi även inom samma område tillskapat andra bostäder (hyresrätter) för att få till en naturlig integration. Vid tillskapandet av framtida LSS-boenden är detta en viktig faktor att diskutera och planera utefter. Just nu pågår en övergripande och omfattande utredning om framtida LSS-verksamheten i Alvesta som ska vara klar under våren. Syftet med utredningen är att analysera och ta fram ett beslutsunderlag för hur LSS-verksamheten ska vara organiserad framöver i Alvesta och därmed även daglig verksamhet. Som det är idag har tre förvaltningar ansvar inom LSS på något sätt, säger Thomas Haraldsson, (C). kommunalråd Alvesta kommun

ATT VARA RÖSTBÄRARE

Att kämpa för rättvisa och upprättelse för människor i utsatta livssituationer och värna skapelsen kallas för att vara röstbärare eller profetisk diakoni. Den kristna tron uppmanar oss att motverka de strukturer och villkor som leder till ojämlikhet, fattigdom, ohälsa, marginalisering och kränkning av mänskliga rättigheter. Att kämpa för rättvisa och upprättelse för människor i utsatta livssituationer är en del av det diakonala uppdraget.

Som röstbärare tar kyrkan ställning i samhällsfrågor utifrån sina grundvärderingar och visioner om livskvalitet och ett gott samhälle. Kyrkan värnar om människans värde, rättigheter men också skyldigheter oavsett medborgarskap, politisk tillhörighet, religiös bekännelse eller andra gränser. Svenska kyrkan verkar inom det demokratiska samhällets ramar och värnar det. Om lagar och regler visar sig vara orättfärdiga och människor kommer i kläm eller hamnar ”mellan stolarna” måste vi stå upp för människans värde och rättigheter. Det är när människor far illa som vi måste agera. Då blir vår uppgift att värna de minsta, ge röst åt de tystade, försvara de utsatta, stödja de svaga och kämpa för rättvisa, delaktighet och värdighet för alla.

Malin Hjertqvist, ansvarig Diakonala teamet

Röster i samverkan

Peter Jansson är Alvestabo sedan ett par år tillbaka. Att det blev Alvesta beror på att Peter och hans fru letade efter någonstans att bo där det fanns en järnvägsknut. De trivs bra här och har blivit väl mottagna.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Jag tycker om Alvesta eftersom det mesta finns här och det är lätt att skapa nätverk och få den service man behöver. Det går dessutom att cykla till det mesta, säger Peter.

Peter, som är medlem i Svenska kyrkan, har besökt alla Alvesta församlings kyrkor och brukar tillsammans med sin fru besöka musikandakterna som hållits under våren, när pandemin satt stopp för andra gudstjänster.

– Det är så vacker musik och avkopplande.

Sveriges kristna råd (SKR)

Peter är med i Sveriges kristna råd som representant för Vännernas samfund i Sverige - Kväkarna. Både Peter och hans fru är medlemmar i Kväkarna, som är en religiös rörelse - kanske mest känd för att den räknas som en av världens första fredskyrkor.

– Kväkarna är inte medlemmar i Sveriges kristna råd, utan vi är observatörer och jag är vår representant där. Det är otroligt spännande och givande att sitta med och diskutera frågor, som rör oss alla, med kyrkoledare från alla olika kyrkor. Det kändes som att komma hem, när jag var med på första mötet! I SKR finns 26 medlemmar indelade i fyra olika kyrkofamiljer: lutherska (där Svenska kyrkan ingår), katolska, frikyrkorna och de ortodoxa- och österländska kyrkorna.

Brobyggare

De tre huvudområdena inom SKR är samverkan, opinionsbildare och ekumeniska åtaganden.

– När det gäller samverkan så är SKR brobyggare. I vardagen ser man oftast inte så mycket utanför sin egen kyrka, det blir mest fokus på det egna. Är man medveten om det, kan man bygga broar både inåt med andra samfund och utåt med andra religioner och samhället. Det är

viktigt att det finns ett VI, men det är också viktigt att det inte finns ett dem. Vi pratar med varandra för att hitta det som är det gemensamma och vad som är olika traditioner.

Sveriges interreligiösa råd

I Sverige finns även ett interreligiöst råd som arbetar för att främja och skapa förutsättningar för interreligiöst samarbete, samt att lyfta fram religionens roll i att skapa fred och samförstånd i samhället.

– Religionsfrihet betraktas ofta i vårt land som frihet *från* religion, medan i många andra länder att det är en frihet *till* en religion. Jesus uttryckte en enhetssträvan – en väg. Vad betyder egentligen alla människors lika värde i praktiken? Genom olika samarbeten verkar vi för ökad tillit och hopp inför framtiden, säger Peter. ■

FAKTA OM KVÄKARNA:

Kväkarna, formellt Vännernas samfund, är en religiös rörelse som bildades i England i mitten av 1600-talet, en tid då många grupper sökte att själva tolka evangelierna. Ordet kväkare kommer från engelskans Quaker. Man kallar sig också Vänner (Joh. 15:15). Kväkare har inte gudstjänster och präster, utan andakter som domineras av tystnad/stillhet, men där det också är fritt fram för alla deltagande att tala ur tystnaden. En kärna i kväkardom är att det gudomliga finns inom oss, "det inre ljuset", snarare än utom oss i skrifter och predikare. Det finns något av Gud i varje människa. Som kväkare finns det ett stort utrymme för var och en att hitta sitt eget sätt att leva kväkarnas grundtankar. Om man ska sammanfatta vad kväkarna står för i en mening kan det låta så här: Ett religiöst världssamfund som med den tysta andakten i centrum sedan 1650-talet värnar fred, jämlikhet, enkelhet, sanning och gemenskap.

Källa: www.kvakare.se

Sångröst i kyrkan

Som liten följde Philip med sin mamma på körövning och satt ofta bredvid morfar när han spelade orgel.

– Jag satt tyst och lyssnade hela tiden, men när vi kom hem så sjöng jag alla sångerna som kören och morfar hade övat på.

Det var så jag upptäckte min röst, säger Philip.

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Redan som tonåring började Philip sjunga på begravningar och på temamässor i kyrkan.

– Jag har alltid sjungit, sjöng solo i skolan, men i högstadiet blev jag mobbad eftersom jag var den enda killen som sjöng. Det gjorde mig tveksam inför mitt gymnasieval, men trots det vågade jag välja sången och det blev musiktillägget på Katedralskolan.

Temamässor blev vändningen

– När jag började sjunga på temamässor och begravningar insåg jag att det är detta jag vill använda min sång till. När man sjunger på en temamässa så är det de samlade texterna i mässan som leder till vilka sånger som ska sjungas.

Alla vet varför jag sjunger just den där sången eftersom den betyder något i sammanhanget. Själv mådde jag så mycket bättre när det blev fokus på sången, texterna och musiken, istället för på mig. Sång och musik i kyrkan är som en naturlag!

Kungliga operan

Under gymnasietiden blev Philip intresserad av ljus teknik.

– Det var så spännande, nu var det mina egna tankar som kom fram. Jag ägnade all ledig tid åt att lära mig allt om ljus och det dröjde inte länge innan jag kunde lära mina kompisar. Sen blev jag inbjuden som gästföreläsare på olika skolor och på den vägen är det. Jag föreläser idag regelbundet på Kungliga Musikhögskolan om ljus- och videoskapande.

Philips intresse har fört honom ut i världen på olika jobb: med Circus Cirkör på europaturné i två år och som anställd på Regionteatern och på Active Sound.

De senaste åren har han jobbat som sidoansvarig scen-tekniker på Kungliga operan.

Med pandemin tog det slut

– Det är en stor sorg när ens hela tillvaro försvinner. Kungliga operan tar 2000 besökare och nu är det tomt. Musiken och sången har tystnat. Vem vet om vi någonsin mer kan samlas så många igen? Jag har tagit tjänstledigt för att studera, och läser nu Affärssystem på Halmstads högskola. Det ingår ekonomi, ledarskap med mera, något som jag tror jag kommer ha stor nytta av i framtiden. Inom bland annat kulturbranschen behövs denna kunskap. Jag vill jobba med ledarskap och sätta människor i fokus, så att de mår bra på sin arbetsplats.

Sången betyder allt

– Sången är mitt största privata intresse och jag tänker ibland hur fantastiskt det är att "lilla jag" kan beröra så många med min röst. Jag lyssnar och sjunger all slags musik. Musik påverkar våra liv på så många sätt. Om någon jag känner mår dåligt brukar jag tipsa dem om att lyssna på musik som är ny för dem, och bara göra det, så kommer det att hända positiva saker i hjärnan.

Philip tycker allra bäst om att sjunga på begravningar.

– Jag är inte där för min skull, utan för de sörjandes skull. Det är ett privilegium att få vara ett stöd i en svår stund. Det är viktigt att kyrkan finns som en plats där vi kan få sörja, glädjas och prata känslor och där vi kan få stöd och hjälp i att handskas med hur det är att vara människa. ■

Biskopens röst om hat

Den 6 april skrev biskop Fredrik Modéus följande debattinlägg:

I går meddelade Svenska kyrkans ärkebiskop Antje Jackelén att hon tar en twitterpaus. Skälet är att hennes tweets omskrivs, förvanskas och används både för att sprida hat och hot och för rent lögnaktiga budskap om Svenska kyrkan, kristen tro och ärkebiskopen själv. Som biskop i Svenska kyrkan är det omöjligt att vara tyst och bara se på vad som händer.

Vi känner igen mönstret från andra delar av samhället. Runt om i landet tvingas politiker, forskare, journalister och andra samhällsföreträdare till reträtt för att de uttrycker sina åsikter. Personlig kritik, nedsättande kommentarer och ibland rena hot gör att de till slut inte är beredda att betala priset. Visst måste en samhällsföreträdare vara beredd till hård diskussion och vasst meningsutbyte. Värktade debattinlägg bjuder upp till dans när det gäller viktiga samhällsfrågor. Samtidigt ska allt vara omgärdat av djup respekt både för sanningen och för meningsmotståndaren. Det är en del av demokratin. Det är en fråga om värdighet. Det är något vi måste kämpa för.

Nu ser vi något helt annat. På ärkebiskopens twitterkonto skrivs kommentarer som är så vidrigt kränkande att få av oss hade orkat stå raka i en sådan storm ens en kortare tid: As, kärring, smuts, terroristkramare, landsförrädare, hatspridare och hot mot mänskligheten är bara några av de etiketter som sätts på ärkebiskopen. Och det är några av de snällare. Ärkebiskopen sägs inte heller försvara kristendomen, utan tvärtom. Att Antje Jackelén skulle vara ett hot mot den kristna tron i vårt land är så uppåt väggarna att vi måste vara många som protesterar. Som en i biskopskollegiet möter jag ärkebiskopen flera gånger i månaden. Jag

har lyssnat till henne vid fler tillfällen än de flesta som läser dessa rader. Vid varje tillfälle är orden djupt förankrade i kristen tro. Förkunnelsen är tydlig, rakryggad och evangeliskt kristen. Ärkebiskopen är påläst, modig och besitter stor integritet.

Förutom att ge ord åt den respekt för Antje Jackelén som många i vårt land upplever vill jag också värna demokratin och det fria debattklimatet. Detta är hotat i vårt land. Det är inget annat än livsfarligt. Hur har vi hamnat här? Hur är det möjligt att samhällsföreträdare över hela linjen tvingas till reträtt, helt eller för en tid, av de som hatar, far med osanning och som låter sociala medier flöda över av svordomar, könsord och nedsättande kommentarer? Jag efterlyser ett vuxet samtalsklimat också på sociala medier. Ett klimat där debattvägorna går höga och åsikter bryts mot varandra, men med en djupt rotad respekt för att andra människor tänker, tycker och tror på andra sätt än jag själv. De som hatar får aldrig vinna. Öppen, rak, ärlig och respektfull dialog är de fundament vi måste bygga det offentliga samtalet på. Det är allas vårt ansvar.

Det är hög tid att den tysta mitten gör sig hörd, både i Svenska kyrkan och i samhällsdebatten. Det finns för många som tiger och som med ökad frustration ser en offentlig debatt som för länge sedan har gått över styr. Jag kan inte vara tyst. Det är helt enkelt för mycket som står på spel.

+Fredrik Modéus
Biskop i Växjö stift

Från Psaltaren: Du gjorde månen, som visar årets tider, och							Korsordskonstruktör: Lars-Göran Ståhl ©	HÄNDER	BAND	LOS ANGELES	BÅR BÅR	RULLA	LITEN ENSEMBLE	
							HÖGTIDLIGT							
							TRAVESER ELLER VENTILER							
							LÖVTRÄD			DITT OCH MITT	MELLAN RE OCH FA			
							GRUND ELLER TOG NER				SKOLÄMNE			
											HAR KLOR			
							SIKT						FISK ELLER FÖRPACKNING	
							GALA							
DET ÄR EN UPPSKATTAD LEDIGHET FÖR BARN	UT-TORKAD	GISTNA	STÄLLS IBLAND UPP VID FRISPARK	MODERN	KROPPSVÄTSKA MUSKELSTÖRNING	STAD I MICHIGAN								
LÄGEN						TYNGD							ANVÄNDA ETT SINNE LYCKSÖKAREN	
													NATT OCH DAG LAXYNGEL OCH GLOR	
FÖRSÖK ATT FÅ INTIMARE KONTAKT													GENMÅLE	
													GICK BRA & VANN ÖVER	
@			1010			STÄLLDE UPP ELLER FÖR								BOULEVARD
			MATBRÖD			NYA TESTAMENTET	FÖRSTÖRT & VILODAG							
UPPBÄDANDE AV INFORMATION														KEMISKT TECKEN FÖR NATRIUM
PLACERADE	ANHÅLLAN OM NÅGOT MAN VILL HA	BÅR BÅR			PALLA									GÅR FRÅN HJÄRTAT SKÅREN
UNDERJORDISK VÄXTDEL					TREMULERADE	STRÖM	VEGETARISK MATRÄTT							
SKÖNJDE							PÅSFORMIG VÄSKA UTSTOD OCH HÅLL							HUNDRA KVADRATMETER
														KÄRL ELLER LITEN GRÖNSAK
KROPPSDELAR ELLER EKAR														SATSDEL ELLER JAMES BOND
ÖKA ELLER GÖR BORDTENNISRACKETAR														RÄTT
SNIDADE						LIGGER PÅ SICILIEN								BÖRJADE I AGUNNARYD
						SPISADES								GULLIG
FÅR DRA					NÄMND ELLER TIPS									TRIST ELLER ARID
					INGET FÖR UNGA									
GJORT INTRYCK							REKLAM							UTBILDAS PÅ HANDELSHÖGSKOLA
														INGÅR METALL I
														GILLAR GLADA
TUN														
KRUKVÄXT MED KÖTTIGA OCH TAGGIGA BLAD														POPULÄRT FRÅGESPEL PÅ 80-TALET
						KORRODERAR ELLER BRYNER								VERKA

Namn:

Adress:

Postadress:

E-postadress:

Telefonnummer:

**Lösningen, orden i de gula rutorna, skickas till:
Alvesta församling, Box 177, 342 22 Alvesta,
eller via e-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se**

Vinster: 3 vinnare får ett presentkort á 300 kr på Lilla Bus/Lilla Hem och 3 vinnare får ett presentkort á 300 kr i Alvesta Bokhandel. Vinnarna meddelas personligen och på vår hemsida, där även facit kommer att finnas, i slutet av augusti. **Sista tävlingsdag** 15 augusti 2021.

KONTAKT

Kyrkliv i ALVESTA FÖRSAMLING

Utges av: Alvesta församling
Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcamo Storm
Tel. 0472-177 86
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se
Redaktör Ulla Sigfridsson

Produktion: Löwex Trycksaker AB
Omslagsfoto: Ulla Sigfridsson
Upplaga: 5100 ex
Tryck: Lindströms Tryckeri, Gemla
Distribution: Point Logistik

ÅK KYRKBIL

Om du inte kan ta dig till kyrkan på annat sätt kan du boka kyrkbil till vissa gudstjänster, se information på gudstjänstsidan. Det kostar inget att åka kyrkbil. Bokning görs senast 1,5 timme före gudstjänsten direkt hos Alvesta taxi på tel 19100 och hållplatserna är:

Ica, vid miljöstationen, 88:an, Rådmannen/Värendsgatan, Bryggaren, Högåsen, Hamrarna, korsningen vid Hyllteknik, Odlingsvägen, vid miljöstationen

När det serveras kyrkkaffe eller kyrksoppa efter gudstjänsten kan du boka hemresan antingen direkt när gudstjänsten slutar eller efter måltiden.

Kyrkbil erbjuds endast när det står med på gudstjänstskemat, på vår hemsida och i annonser i Smålandsposten och Lokaltidningen.

Alla behöver vi någon

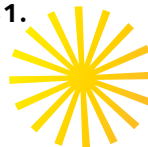
Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden eller liknande. - Hör av dig, vi finns till för dig.

Diakonala Teamet & Diakonigruppen

Malin Hjertquist tel 17780
Maria Magnusson tel 17788
Markus Stenkilsson tel 17782

Pastorsexpeditionen har semesterstängt v 30-31.

All personal i Alvesta församling önskar en

skön sommar!

SWISHA GÄRNA!

I Alvesta församling erbjuder vi möjlighet att swisha när man vill lämna kollekt. Våra swishnummer är:

Alvesta kyrka 123 023 0375
Skogskyrkan 123 170 6639
Lekaryds kyrka 123 371 8442

Hjortsberga kyrka 123 291 8696
Härlövs kyrka 123 465 7110
Kvenneberga kapell 123 664 1849
Kyrkan Mitt i Byn 123 267 8498

Svenska kyrkan

ALVESTA FÖRSAMLING

Här når du oss:

EXPEDITION Mån-tors kl 10-12, 13-15, fre kl 10-12

Telefon: 177 70

Kanslist: Cilla Björknert

Besöksadress: Kyrkans hus,

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

Bokning av lokaler 177 70

E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

E-post till anställda:

fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

KYRKOHERDE

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

KOMMINISTRAR

Jessica Fritzson, fr 3 juni 177 72

Erik Horner, fr 15 juni 177 98

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn, till 30 juni 177 73

Ina Claesson, från 28 juni 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

KOMMUNIKATÖR/ADMINISTRATÖR

Anne Björck 177 93

DIAKONALA TEAMET

Malin Hjertquist 177 80

Markus Stenkilsson 177 82

Maria Magnusson 177 88

Gustav Spång 177 84

PEDAGOGER

Helena Kronstrand 177 76

Christina Elmersson 177 78

Louise Persson 177 77

KANTORER

Mia Claesson 177 75

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Hjertquist 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 96

Lekaryds kyrkogård 177 96

Alvesta kyrkogård 177 91

Härlövs kyrkogård 177 91

Hjortsberga kyrkogård 177 95

Kvenneberga kyrkogård 177 95

FÖRSAMLINGSVÄRD

Linda Ahlberg 177 99

KYRKSKOLAN

Christina Elmersson 177 78

www.svenskakyrkan.se/alvesta

NÄSTA NUMMER AV *Kyrkliv i*
ALVESTA FÖRSAMLING
KOMMER UT 31 AUGUSTI

VÅRA GUDSTJÄNSTER

Alla gudstjänster är inställda tills vidare p g a regeringens skärpta restriktioner för att hindra smittspridning. Så snart det är möjligt att träffas och fira gudstjänster igen, annonserar vi i Smålandsposten, Lokaltidningen, på våra sociala medier, dvs Facebook och Instagram, och på vår hemsida.

Så håll ut ett tag till – och håll utkik efter när vi öppnar upp igen!

Kom ihåg att vi under tiden erbjuder andra aktiviteter utomhus (se sidan 3) och att korta inspelade andakter finns på vår hemsida.

Med vänlig hälsning

Elisabet Cárcamo Storm
Kyrkoherde Alvesta församling

VIKTIGA KONTAKTER

Covid-19 har förändrat livet för oss alla, över hela världen och i vårt samhälle. Med virus spridningen förändras också vårt sätt att arbeta inom Svenska kyrkan.

Forskning visar att utsattheten ökar för kvinnor, barn och HBTQ-personer i form av våld, övergrepp, tystnad, osynliggörande och missbruk när människor tvingas vara hemma i större utsträckning.

Alvesta församling erbjuder samtal med präst eller någon ur Diakonala Teamet. Alla kan vi hamna i lägen då livet känns tufft och du är ledsen, orolig eller rädd. Då gör det skillnad att få samtala med någon som tar sig tid att lyssna på vad du tänker och känner. Kontakta pastorsexpeditionen tel: 0472-17770, så blir du kopplad vidare.

Jourhavande präst nås via 112, som kopplar vidare till jourhavande präst. Samtalet spelas inte in och syns inte på telefonräkningen. Chatt eller digitalt brev krypteras och försvinner när chatten stängs ner eller brevet tas bort. Varje dag 17.00-08.00

Kyrkans SOS är en kris- och samtalsjour inom Svenska kyrkan. Känns livet svårt? Vill du prata med en medmänniska? Vi lyssnar på dig! Tel 0771-800 650, vardagar 13.00-21.00, lördag-söndag 16.00-21.00.

Kvinnojouren Blenda erbjuder skyddat boende för kvinnor som utsätts för våld i nära relationer och deras barn. Tel 0470-488 18. Läs mer på sidan 11.

Bris Barnens rätt i samhället. Här kan du som är upp till 18 år prata med kurator, eller prata med andra unga i Forum. Ring 116 111, eller www.bris.se

Familjefrid i Växjö

Familjefrid ger stöd och hjälp vid våld i nära relationer. Tel 0470-79 60 47, kl 8-17 alla vardagar. Personer som är oroad för sig själva eller någon närstående, kan kontakta oss för rådgivning, stöd och avlastande samtal. Familjefrid hänvisar vidare till socialtjänst, hälso- och sjukvård samt polis, vid behov.

Guds röst!

För några månader sedan såg jag filmen *The Two Popes*, som handlar om mötet mellan den nuvarande påven Franciskus och hans företrädare Benedictus XVI.

Det är en oerhört stark film som berörde mig djupt. Dels för att den väcker minnen och bilder från mina år i Centralamerika, dels för att dialogen mellan de två påvarna handlar om vad Gud vill med våra liv. De två, vilket givetvis har hög igenkänningsfaktor hos mig, brottas med kallelsen att bli präst och sedermera påve.

Vid ett samtal mellan dem, säger påve Benedictus XVI plötsligt att han inte längre kan höra Guds röst. Det är ett starkt ögonblick, när en påve säger att han, av alla människor, inte längre känner att han har kontakt med Gud.

Var finns Guds röst? Hur hör vi Guds röst?

Jag brukar läsa en liten berättelse för mina konfirmander som handlar om en indian kvinna som besöker en vän i New York. När de promenerar längs gatorna på Manhattan, stannar plötsligt indian kvinnan till och säger: "Jag hör en syrsa!"

Vännen skrattar och säger att det ju är omöjligt att höra en syrsa i det oväsendet, men kvinnan insisterar. Jo, hon hör verkligen en syrsa alldeles i närheten och så går hon fram till en stor växt i en lerkruka utanför en butik och se där, under ett blad sitter en liten syrsa! Vännen blir helt förbluffad och utbrister: "Men detta är ju helt otroligt!

Du måste ha övernaturlig hörsel". Indian kvinnan svarar med ett leende att det inte handlar om hennes hörsel, utan att det beror på vad man lyssnar efter.

Och så tar kvinnan fram några mynt och släpper ner dem på trottoaren. Genast vänder sig ett dusintal personer om då de hör det klirrande ljudet från mynten.

"Du ser", säger indian kvinnan, allt beror på vad man lyssnar efter!"

Påve Benedictus XVI upplevde att han inte kunde höra Guds röst, men i efterhand upptäcker han att Gud har varit närvarande hela tiden. Det var han själv som varken hörde eller såg tecknen som Gud gav honom.

Ibland söker vi Gud och Guds röst på fel ställen. Gud svarar inte alltid som vi förväntar oss. Gud använder oss människor som sina redskap och i varandra kan vi därför både se tecken på Guds närvaro och höra Guds röst.

Det är därför det är så viktigt att allas röster får höras och att vi lyssnar till varandra.

För vem vet, det kanske är Guds röst som talar till dig genom din medmänniska.

Och undrar ni hur det gick för påven? Se filmen!

Elisabet Cárcamo Storm, kyrkoherde